

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

15 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Ion GUZUN

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocata Donica (Gamurari) Victoria în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2022, în cauza penală privind-l pe

MORUZ Fiodor XXXXX, născut la
XXXXX, domiciliat în XXXXX

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 11.02.2020-28.10.2020;

Instanța de apel: 18.11.2020-01.02.2022;

Instanța de recurs: 13.05.2022 – 15.06.2022.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni, sediul Central, din 28 octombrie 2020, cauza fiind examinată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, Moruz Fiodor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare stabilită lui Moruz Fiodor a fost suspendată condiționat pe termen de probă de 4 (patru) ani și s-a dispus neexecutarea acesteia dacă inculpatul în termenul de probă nu va comite noi infracțiuni și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, totodată obligându-l pe Moruz Fiodor să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

A fost soluționată chestiunea privitor la corpurile delictive.

S-au încasat de la Moruz Fiodor în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 4454 (patru mii patru sute cincizeci și patru) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Moruz Fiodor la data de 16.09.2019, aproximativ la orele 20:30, conducând mijlocul de transport de model "Mercedes 319" cu XXXXX pe ruta XXXXX, pe direcția de deplasare spre XXXXX, având la bord 10 pasageri, fără a ține permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritate în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, situația rutieră, neprevăzând careva consecințe, nu a adaptat viteza autoturismului la situația rutieră, deplasându-se cu viteza de aproximativ 109 km/h, ca urmare în regiunea km. 91+200 m., la ieșire din XXXXX a tamponat pietonul Drăganca Elena care traversa traseul din partea stângă spre dreapta.

În rezultatul accidentului rutier lui Drăganca Elena, conform raportului de expertiză judiciară nr. 201912C008 din 0810.2019, i-a fost cauzată: o trauma asociată cranio-cerebrală, vertebromedulară, a toracelui, abdomenului și membrilor superioare și inferioare; trauma cranio-cerebrală - excoriații pe față, fractura bazei craniului. Trauma vertebromedulară - ruptura ligamentelor articulației atlantooccipitale, ruptura ligamentului longitudinal anterior și discului între vertebre toracice VIII și IX. Trauma toracelui - excoriații pe torace, fracturi ale sternului și coastelor de la I la XII pe dreapta și de la I la X pe stânga. Excoriații pe abdomen, membre superioare și inferioare. Fractura deschisă a radiusului și ulnei pe dreapta. Fractura ilionului drept. Fractura închisă a femurului stâng. Fracturi deschise ale oaselor tibiale și fibulare. Moartea lui Dragancea Elena a survenit în rezultatul traumei asociate sus indicate, urmate de șocul traumatic și hemoragie.

Astfel, Moruz Fiodor a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului RM Nr.357 din 13.05.2009, prevăzute de pct. 45 alin. (1), potrivit căruia *conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) situația rutieră, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului; prevederile pct. 47 alin. (1) lit. a) potrivit căruia *limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sunt: în localități - 50 km/h; și cerințele art. 22 alin. 4) din Legea nr. 131-XVI din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, potrivit căruia *participanții la trafic sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluența și siguranța traficului, să nu periclitizeze siguranța unor alți participanți la trafic.***

Prin acțiunile sale Moruz Fiodor a comis infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, *adică, încălcarea regulilor de securitate a circulației și de*

exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcarea ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare a fost atacată cu apel de către inculpat și avocata Gamurari Victoria în interesele inculpatului, prin care au solicitat casarea sentinței Judecătorei Ungheni.

3.1 Inculpatul în apel a solicitat casarea parțială a sentinței în partea ce ține de aplicarea pedepsei complementare și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie înlăturată pedeapsa complementară sub formă de anulare a dreptului de conducere a mijloacelor de transport.

În motivarea cerințelor sale, inculpatul a invocat următoarele aspecte:

- instanța de fond neîntemeiat a conchis că, recunoașterea vinovăției nu constituie o circumstanță atenuantă, or această circumstanță este prevăzută expres ca atenuantă f) autodenunțarea, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii sau la identificarea infractorilor ori recunoașterea vinovăției;

- deși s-a reținut la individualizarea pedepsei că inculpatul a recuperat benevol toate prejudiciile materiale și morale cauzate prin infracțiune, însă a omis să recunoască acest fapt ca circumstanță atenuantă, după cum se prevede la lit. e) prevenirea de către vinovat a urmărilor prejudiciabile ale infracțiunii săvârșite, repararea benevolă a pagubei pricinuite sau înlăturarea daunei cauzate;

- nu a ținut cont la individualizarea pedepsei de comportamentul victimei, care s-a încadrat în traversarea neregulamentară a carosabilului pe un sector de drum cu circulație intensă, fără a se asigura. Un atare comportament al victimei ține de circumstanța atenuantă prevăzută la lit. g) ilegalitatea sau imoralitatea acțiunilor victimei, dacă ele au provocat infracțiunea;

- în ședința judiciară a prezentat suficiente probe prin care se demonstrează că profesia de conducător auto este unica profesie, pe care o practica peste 35 ani și care asigura existența familiei mele;

- pentru a recupera prejudiciile, inculpatul a luat împrumuturi în sumă de 80.000 lei pe care urmează să le restituie în termenele acordate de creditori. Evident că urmările ce îl așteaptă în cazul anulării dreptului de a conduce mijloace de transport sunt de natura și gravitatea corespunzătoare circumstanțelor atenuante prevăzute la lit. k) afectarea gravă, prin infracțiunea săvârșită, a făptuitorului acesteia sau greutatea poverii pedepsei, aplicată pentru el, din cauza vârstei înaintate a acestuia, stării sănătății lui sau altor circumstanțe;

- în speță sunt prezente circumstanțe atenuante, care permit aplicarea prevederilor alin. (2) art. 78 Cod penal.

3.2 Avocata Gamurari Victoria în interesele inculpatului a declarat apel suplimentar prin care a solicitat admiterea cererii de apel depusă de Moruz Fiodor, cu casarea în parte a sentinței în partea neaplicării sancțiunii complementare.

Totodată, în ședința instanței de apel, apărătorul a prezentat demersul nr. 80 din 07.06.2021 semnat de Primarul s. Chirileni, Iurie Stoica, unde se menționează că

Primăria s. Chirileni, r-nul Ungheni și Consiliul local intervin cu rugămintea de a-l scuti pe Moruz Fiodor de pedeapsa sub formă de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport. A mai indicat și faptul că Moruz Fiodor lucrează și locuiește în mun. Ungheni și îngrijește de tatăl său, Moruz Ion, în vârstă de 87 ani, care locuiește în XXXXX. Iar, în cazul în care Moruz Fiodor va fi lipsit de dreptul de a conduce mijloace de transport, el nu va putea oferi întreținutului asistența cuvenită, iar Primăria Chirileni și organul de asistență socială nu dispun de posibilitățile necesare pentru îngrijirea acestuia.

În motivarea cerințelor sale, avocata a mai invocat:

- că față de Moruz Fiodor poate fi aplicată prevederea art. 78 alin. (2) ”în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, pedeapsa complementară, prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, poate fi înlăturată”;

- la caz sunt cumulate următoarele circumstanțe atenuante: săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni; repararea benevolă a pagubei pricinuite; recunoașterea vinovăției; ilegalitatea acțiunilor victimei, dacă ele au provocat infracțiunea; caracteristică pozitivă de la locul de muncă; reputație bună în societate;

- pe parcursul urmăririi penale și examinării cauzei în instanță de judecată, inculpatul a dat dovadă de un comportament adecvat, a recunoscut integral culpabilitatea, careva consecințe în rezultatul acțiunilor lui nu au survenit, acesta anterior nu a fost atras la răspundere penală, se caracterizează pozitiv, este încadrat oficial în câmpul muncii, are la întreținere soția și tatăl bătrân;

- instanța de fond din motive inexplicabile nu a constatat nici o circumstanță atenuantă.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2022, apelul inculpatului a fost respins ca nefondat, sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Privitor la termenul pedepsei penale, instanța de fond corect a aplicat prevederile legale și în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Careva circumstanțe atenuante sau agravante în corespundere cu prevederile art. 76 și 77 Cod penal în privința lui inculpatului Moruz Fiodor, instanța de fond nu a stabilit.

Totodată, instanța de fond în mod întemeiat nu a reținut în calitate de circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției de către inculpat, or judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la urmărirea penală, care are ca premisă recunoașterea faptelor indicate în rechizitoriu, astfel în acest caz pedeapsa care urmează a fi aplicată inculpatului a fost stabilită în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care stabilește o pedeapsă redusă, luându-se în considerație recunoașterea faptelor. Iar reținerea în calitate de circumstanță atenuantă și recunoașterea vinovăției ar fi însemnat acordarea unei bivalențe juridice uneia și aceleiași circumstanțe.

Astfel, infracțiunea dată se atribuie potrivit art. 16 Cod Penal la categoria infracțiunilor grave. Cu referire la personalitatea inculpatului, instanța de fond a menționat că Moruz Fiodor Ivan nu are antecedente penale (*f.d.91-92*), nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog (*f.d.96-98*). Relevant speței este și faptul că inculpatul se caracterizează pozitiv, este prima dată pe banca acuzaților, s-a căit sincer de cele comise, a solicitat examinarea prezentei cauze în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală, a reparat integral prejudiciul cauzat. Astfel, avocatul Roibu Vasile în interesele succesoriului legal al părții vătămate Dragancea Elena a indicat în ședința instanței de fond, că careva pretenții de ordin material sau moral față de inculpat nu are.

În acest sens, instanța de fond a conchis că pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 ani cu aplicarea art. 90 Cod penal pe termen de probațiune de 4 ani, reprezintă o pedeapsă echitabilă și proporțională în raport cu fapta comisă și circumstanțele cauzei. Pe când, aplicarea pedepsei sub formă de închisoare cu executare reală în privința inculpatului ar fi prea aspră, în coraport cu circumstanțele cauzei, care au demonstrat că față de inculpat poate fi aplicată o pedeapsă non privativă de libertate, acordându-i acestuia o șansă de a munci și de aduce un trai decent, care l-a avut până la incident, de a-și corija conduita și a demonstra că infracțiunea comisă constituie un incident în biografia sa.

Mai mult decât atât, inculpatul a săvârșit infracțiunea din imprudență și a recuperat integral succesoriului părții vătămate prejudiciul cauzat prin comiterea infracțiunii.

Cu privire la argumentele referitor la aplicarea pedepsei complementare obligatorii, instanța de apel a menținut sancțiunea complementară prevăzută de norma legală și anume anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În coraport cu prevederile art. 79 alin. (1) Cod penal, instanța de apel nu a constatat existența cărorva circumstanțe excepționale care ar justifica soluția de neaplicare față de Moruz Fiodor a pedepsei complementare anularea dreptului de a

conduce mijloace de transport, iar solicitarea apărării în sensul dat este complet neîntemeiată.

Instanța de apel a menționat că pedeapsa complementară nu ar fi rațional de a fi înlăturată, or această măsură este în concordanță cu scopul legii penale, de corectarea a inculpatului și de a preveni comiterea de noi fapte penale atât din partea inculpatului, cât și din partea altor persoane, în acest sens, urmând a se statua asupra caracterului obligatoriu al pedepsei complementare.

Argumentele invocate în apeluri și anume că inculpatul a contribuit la descoperirea tuturor circumstanțelor cauzei prin recunoașterea vinovăției, că instanța nu a luat în considerație comportarea lui Moruz Fiodor în timpul comiterii infracțiunii și după consumarea infracțiunii, a săvârșit pentru prima dată o infracțiune, a reparat benevol paguba pricinuită, se caracterizează pozitiv la locul de muncă și că reputație bună în societate, este încadrat oficial în câmpul muncii și are la întreținere soția și tatăl bătrân- au fost valorificate de către instanța de fond în modul corespunzător în acord cu prevederile art. 75 Cod penal, fiind reținute în cadrul procesului de individualizare a pedepsei penale.

Pe de altă parte, inculpatul sau apărătorul său nu au prezentat nici o probă ce ar confirma faptul că pentru Moruz Fiodor, permisul de conducere este unica sursă de existență. În acest sens, nu a făcut referire la faptul că starea sănătății sau calificarea inculpatului nu-i permit să presteze o altă muncă care nu este legată de dreptul de a conduce mijloace de transport pentru a-și întreține familia, astfel, alegațiile invocate în acest sens fiind doar declarative.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, *avocata Donica (Gamurari) Victoria în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar*, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei în partea neaplicării sancțiunii complementare.

În motivare recurenta a indicat că față de Moruz Fiodor este posibil de aplicat prevederile art. 78 alin. (2) Cod penal. La caz sunt cumulate următoarele circumstanțe atenuante precum săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni; repararea benevolă a pagubei pricinuite; recunoașterea vinovăției; ilegalitatea acțiunilor victimei, dacă ele au provocat infracțiunea; caracteristică pozitivă de la locul de muncă și reputație bună în societate.

Pe parcursul urmăririi penale și examinării cauzei în instanță de judecată de fond și apel, inculpatul a dat dovadă de un comportament adecvat, a recunoscut integral culpabilitatea, careva consecințe în rezultatul acțiunilor lui nu au survenit, acesta anterior nu a fost atras la răspundere penală, se caracterizează pozitiv, este încadrat oficial în câmpul muncii, are la întreținere soția și tatăl bătrân.

Relevant este și informația de la Primăria localității, care indică că la îngrijirea lui se află tatăl sau, iar unica sursă de întreținere a recurentului este munca sa din șoferie.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Din textul recursului declarat de avocata Donica (Gamurari) Victoria, se constată că aceasta a invocat temeiuri de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală și critică soluția instanței de apel, din motiv că, în opinia sa, instanța eronat a respins apelul și a menținut pedeapsa complementară - anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Potrivit textului, recurenta nu a concretizat care din temeiurile pct. 6) le pune la baza cererii de recurs și prin ce se confirmă aceste temeiuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate de legislator este inadmisibilă și prin urmare, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu-și găsesc confirmare la examinarea cauzei în ordine de recurs ordinar.

În general, instanța de recurs notează că, pentru a se reține eroarea de drept stipulată în pct. 10) și pentru a se statua că s-au aplicat pedepse individualizate contrar exigențelor legale, instanțele de fond urmau să facă abstracție de la prevederile art. 75 Cod penal, care reglementează criteriile generale de individualizare a pedepsei, limitele ei în raport cu circumstanțele agravante și atenuante etc., ținând seama de limitele stabilite în partea specială a Codului.

În speță, temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmare, iar întru desfășurarea concluziilor sale, instanța de recurs va purcede la analiza punctată asupra argumentelor invocate, prin prisma temeiului pentru recurs nominalizat.

În cererea de recurs, recurenta enumeră în mare parte prezența circumstanțelor atenuante, care în opinia sa ar urma să contribuie la adoptarea soluției de excludere a pedepsei complementare obligatorii - anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, pentru a întreține familia sa.

Privitor la pedeapsa stabilită inculpatului de către instanța de apel, Colegiul consideră că aceasta și-a motivat just soluția adoptată în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 90 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală,

la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei inculpatului, s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Colegiul consideră că o atare modalitate de individualizare a pedepsei corespunde exigențelor legii penale, iar pedeapsa aplicată infractorului este echitabilă, raportată la scopul urmărit de legislator în art. 61 Cod penal, care îl va descuraja pe inculpat de a comite pe viitor asemenea și alte fapte infracționale.

În privința inculpatului nu este posibilă aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, întrucât în speță nu au fost constatate careva circumstanțe excepționale de natură să determine instanța să nu-i aplice pedeapsa complementară - obligatorie sub formă de anulare a dreptului de a conduce mijloacele de transport. Atunci când legea în termeni exhaustivi prevede că aplicarea pedepsei complementare este obligatorie, iar instanțele operând cu termenii legali îi stabilesc inculpatului această pedeapsă în interiorul acestora, Colegiul penal nu vede necesitatea de a admite poziția recurentei în excluderea ei. Cât privește solicitarea recurentei de aplicare în privința inculpatului a prevederilor art. 78 alin. (2) Cod penal, instanța de recurs consideră și aceasta neîntemeiată deoarece instanțele de fond deja au luat în considerare circumstanțele atenuante menționate în apeluri și recurs la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea executării pedepsei cu închisoare stabilită inculpatului.

Colegiul consideră neîntemeiat și argumentul din apeluri și recurs referitor la faptul că *”careva consecințe în rezultatul acțiunilor lui nu au survenit”*, ori, de fapt, în rezultatul acțiunilor inculpatului a survenit decesul victimei.

Prin urmare, pedeapsa aplicată inculpatului de instanța de fond și menținută de cea de apel, este una echitabilă și va duce la restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea lui precum și prevenirea, săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane cu atingerea scopului prevăzut la art. 61 Cod penal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Având în vedere considerentele menționate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale pertinente și relevante, prescrise de art.

414- 419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat de avocată, sunt vădit neîntemeiate.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Donica (Gamurari) Victoria în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2022, în cauza penală privindu-l pe MORUZ Fiodor XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 11 august 2022.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN